

[Statsministeren.]

hvem de er akkrediteret. Det er en selvfølge, at udenrigsministeren særlig har henledt repræsentationens opmærksomhed på den dagsorden, som blev vedtaget ved debattens slutning.

Iøvrigt må jeg måske sige, at det er klart, at når folketinget har vedtaget en resolution som den omtalte, foreligger den jo allerede for verdensoffentligheden. Pressen vil have telegraferet den ud over verden, og de herværende fremmede ambassader og gesandtskaber vil straks indberette derom til deres regeringer. Enhver, der beskæftiger sig med disse spørgsmål, vil være bekendt med det skete.

Nu er udenrigsministeren endvidere rejst til Europarådets møde i Strasbourg, hvor han træffer kolleger fra England, Frankrig og andre europæiske lande, og han vil naturligvis ikke forsømme at orientere de pågældende om den danske regerings og rigsdags syn på denne sag. Iøvrigt har de tre vestmagter, siden dagsordenen blev vedtaget; afgivet svar på den sidste sovjetrusiske note, og i deres svar har vestmagterne erklæret sig rede til at deltage i firemagtsforhandlinger, såsnart en upartisk kommission har haft lejlighed til at undersøge og afgive betænkning over spørgsmålet om de nødvendige betingelser for afholdelse af frie valg i hele Tyskland.

Fuglsang: Jeg takker den højtærede statsminister for hans svar og takker selvfølgelig også, fordi man så omgående har henledt de danske ambassaders opmærksomhed på den vedtagelse, der er sket her i tinget, men spørgsmålet er jo, om dette på baggrund af den alvor og den enstemmighed, hvormed hele dette spørgsmål blev opfattet her i tinget, kan siges at være nok, om ikke det havde været mere i overensstemmelse med hele den ånd, der herskede her, om man direkte havde sendt vestmagterne en note, hvori man gjorde klart opmærksom på Danmarks stilling, og hvor alvorligt vi ser på dette spørgsmål.

Den højtærede statsminister omtalte, at vestmagterne jo i nogen grad også havde reageret i form af den note, der er sendt fra dem til Sovjetunionen, og hvori de endnu en gang erklærer sig villige til at forhandle; men når man ved, at dette sker på baggrund af, at man har bebudet, at man allerede på mandag vil samles i Bonn for dør endelig at undertegne fredstraktaten, kan man så sige, at dette er nok, at dette dækker de ønsker, der kom til udtryk her ved vedtagelsen den 7. maj? Det, der blev sagt her, var jo,

at intet måtte lades uforsøgt, at alt skulle undersøges til bunds, og at man skulle gå til de yderste grænser for at opnå en fredelig løsning i Tyskland. Der er ingen grund til at tro, at dette er vestmagternes stilling, og derfor vil jeg gerne på baggrund af de sidste meddelelser spørge: Finder regeringen det ikke nødvendigt endnu en gang gennem noter at præcisere vor stilling overfor vestmagterne, eventuelt at pålægge den højtærede udenrigsminister, som jo befinder sig i Strasbourg, at gøre opmærksom på Danmarks stilling?

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg har blot den korte bemærkning at gøre til det ærede medlem, at jeg føler mig helt overbevist om, at tinget er enigt med mig i, at udenrigsministeren gennem det, han har foretaget, og som jeg har oplyst, helt og fuldt har opfyldt det løfte, som han på regeringens vegne gav her i tinget ved den udenrigspolitiske debat.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Afgørelse af formandens forslag om behandlingen af forslag til rigsdagsbeslutning om Danmarks ratifikation af en overenskomst, hvorved der oprettes et råd af repræsentanter for europæiske stater til at planlægge et internationalt laboratorium og til at organisere andre former for samarbejde ved atomkærforskning, undertegnet i Genève den 15. februar 1952.

Formanden: Som tidligere nævnt går mit forslag ud på, at det foreliggende forslag til rigsdagsbeslutning underkastes to behandlinger efter reglerne for lovforslags første og anden behandling, dog således, at de herfor fastsatte frister ikke kommer til anvendelse. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg mit forslag som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om statens overtagelse af Vestjydsk Gymnasium, Tarm.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 4546).

Der var ikke stillet ændringsforslag.